

[Steen Folke.]

skyldes givetvis, at opiaternerne både er meget dyre og — det er efterhånden erkendt — meget farlige stoffer. Det må heller ikke glemmes, at den modeprægede eksperimenteren med stoffer, som fandt sted i slutningen af 1960'erne, er hørt op, og at de grupper, der i dag er stofmisbrugere, kommer fra de dårligst stillede familier. Stofbrug er for dem flugt fra en barsk virkelighed, der ikke er værd at se i øjnene.

Vi må heller ikke glemme den almindelige inflation i uddeling af vanedannende præparater som stesolid og barbiturater, stoffer, der er ordineret af praktiserende læger, og som i høj grad præger det illegale marked, fordi de til en vis grad erstatter de dyre opiatere.

I en periode med en ungdomsarbejdsløshed på 60.000-70.000 må vi konstatere, at stofproblemerne ikke bare kan fejtes af bordet ved, at man sætter spørgsmålstegn ved behandlingseffekten. Debatten må i højere grad koncentrere sig om, hvilken indsats der er nødvendig for at forebygge stofmisbrugs alvorlige konsekvenser.

VS vil på det skarpeste protestere mod forslag om metadonvedlægholdelse, øget politiindsats og længere fængselsstraffe. Vi tager afstand fra overlæge Jersilds behandlingsmetoder og undrer os i øvrigt over, at det er så svært at få noget holdbart at vide om resultaterne. Jeg vil gerne ved denne lejlighed spørge, om ministeren kan oplyse noget om resultaterne af netop overlæge Jersilds specielle behandlingsmetoder.

Metadonvedlægholdelsens ophavsmænd i USA har udtrykt tiltagende skepsis over for behandlingsresultaterne, og regeringens kontaktudvalg vedrørende ungdomsnarkomani har, så vidt jeg ved, ligeledes taget afstand fra den metode, som til syvende og sidst medfører, at man forsøger at symptombehandle et symptom. På den måde kan man foregive, at stofmisbrug er et sygdomsforløb og ikke et symptom på nogle grundlæggende skævheder i vores samfund.

En øget politiindsats, som mange argumenterer for, vil næppe begrænse indførslen af stoffer, eftersom det næppe vil lykkes politiet, hvad enten de iklæder sig hippiedragt eller narkohajens forklædning, at ramme de egentlige økonomiske bagmænd for stofkriminaliteten; de er nemlig beskyttet af selve

det kapitalistiske samfunds struktur. Det er altid de små fisk og i dette tilfælde altså småpushere, der rammes; det er som ved al anden kriminalitet: de virkelige bagmænd får man ikke ram på. Med en øget kriminalisering af brugerne opnår man, som jeg tidligere har nævnt, stort set kun en negativ effekt med fængselsophold og dermed en fastholdelse af den enkeltes oplevelse af sig selv som kriminel afviger.

Når vi i dag skal vurdere, hvilken effekt behandlingen af unge stofmisbrugere har haft, må vi nok konstatere, at behandlingsinstitutionerne på trods af de svære problemer, som behandlingen stiller os over for, har været en nødvendighed og sikkert vil være det i mange år fremover.

Så længe staten ikke gør noget effektivt for at bekæmpe arbejdsløsheden, så længe der vedtages asociale boliglove, som vi sidst har oplevet det med boligforliget og miniboligforliget, så længe mulighederne for, at de dårligere stillede opnår adgang til uddannelsesinstitutionerne, bliver ringere, så længe de sociale budgetter bliver nedskåret på den uhyrlige måde, det er foregået i de sidste år ikke mindst for de forebyggende foranstaltninger som f. eks. daginstitutionerne, vil det bidrage til at udklække nye grupper af unge, som af mangel på udviklingsmuligheder, accept og støtte vil søge andre udveje. Om det så drejer sig om legale eller illegale stoffer eller alkohol, er for så vidt underordnet. Det afgørende er, at den aktuelle politik, der føres bl. a. i dette folketing, er medansvarlig for, at så mange mennesker fører en kummerlig og belastende tilværelse. Derfor må det i det mindste sikres, at der ydes disse grupper en virkelig hjælp, et rimeligt tilbud, som behandlingsinstitutionerne efter bedste evne, så vidt vi kan vurdere det, forsøger at give.

Jeg vil godt til sidst advare lidt mod de meget omtalte udtalelser, som stadslæge Knipschildt kom med i Berlingske Tidende forleden dag. Så vidt jeg er orienteret, er de baseret på et ikke ganske sikkert materiale og vistnok til dels måske ikke aldeles up to date, men selv om der kan konstateres et fald i tilgangen af de unge narkomaner — og det skal jeg ikke forsøge at bestride på nogen måde — så mener jeg i hvert fald, at det er tvivlsomt, om det samlede stofmisbrug og -problem kan siges at være afta-